

ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ
ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΥ

ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΥ ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΡΙΣΤΟΥ

ΒΙΟΣ
ΚΑΙ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΟΣΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ
ΘΕΡΙΣΤΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ
Ι.Μ. ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΘΕΡΙΣΤΟΥ

ΑΘΗΝΑ 2003

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΤΟΥ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός
Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάν-
νου τοῦ Θεριστοῦ, τοῦ ἐν Καλαβρίᾳ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στί-
χους ς' καί ψάλλομεν Στιχηρά προσό-
μοια γ', δευτεροῦντες αὐτά.

ᾠχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Τῆς μητρὸς τήν εὐσέβειαν, ἀσπασά-
μενος Ὁσιε, πατρικὴν ἀσέβειαν ἐγκα-
τέλειπες, καί τόν σταυρόν σου δεξάμε-
νος, διέβης τήν θάλασσαν καί εἰς πόλιν
εὐσεβῇ τοῦ Κυρίου κατέφθασες, θείῳ
Πνεύματι ὀδηγούμενος· ὅθεν μοναζόν-

των, ὁδηγός κανών καί τύπος, γέγονας πίστει περίδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, παιδρυνθεῖς θεόφρον τε καί μακάριε, φωστήρ ἐδείχθης τῆς Δύσεως, ὁδύνας κακώσεων καί τό σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καί ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων καί κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τήν παναοίδιμον μνήμην σου.

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι τόν ἐχθρόν ἐτραυμάτισας καί τάς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας· διό τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σέ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καί κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τήν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. Ὑψος θ'.

Ἀνδρειφρόνως τελέσας τό ἀσκητικόν στάδιον, τόν διάυλον τῶν ἀρετῶν διήλθες προθύμως· ἐσύναξας εἰς ἀποθή-

κην οὐράνιον τούς στάχους τῶν ἀρετῶν σου, τούς τῶν παθῶν θῆράς τε νεκρώσας, τό κατ' εἰκόνα ἀλώβητον διέσωσας· Πνεύματος δέ ταμίας γενόμενος, τά πόρρω ὡς ἐνεστῶτα προεῖδες, καί θαυματουργός ἀνεδείχθης, θεοφόρε πάτερ ἡμῶν Ἰωάννη· καί νῦν τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παριστάμενος, πρεσβεύεις ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπό τήν σκέπην σου.

Ἀπόστιχα Στιχηρά

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Δόλος τῶν πονηρῶν, ἐχθρῶν σου θριαμβεύσας τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, τό βάπτισμα ἐδέξω, Ἰωάννη πάτερ ὅσιε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Φέρων ἐν ταῖς χερσί, σου Πάτερ τοῦ

Κυρίου, Σταυρόν τάς τῶν ἐχθρῶν σου,
ἐνέδρας καί διώξεις, μακάριε διέφυγες.

Στίχ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὁ φοβούμενος...

Ἦρθης ὡς Ἡλίου, ἐν ἄρματι πυρίνῳ,
καί συνεκράσθης μάκαρ, ἀμέσως τῇ
Τριάδι, Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Δόξα. Καί νῦν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χαῖρε ἡ τήν χαράν, τοῦ κόσμου δεξα-
μένη, Χριστόν τόν Ζωοδότην, καί παύ-
σαντα τήν λύπην, Παρθένε τῆς Προμή-
τορος.

Ἀπολυτίκιον

Μωυσέως Δαβίδ τε ὄντως τό πρᾶον.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχους
καί ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ',
δευτεροῦντες αὐτά.

ᾠχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

ᾠφθης, ἀπό βρέφους ἀγαθήν, πάτερ
ἐκλεξάμενος ὄντως, μερίδα φίλος Θεοῦ,
πατρικήν ἀσέβειαν ἀπαρνησάμενος, μη-
τρικήν δέ εὐσέβειαν ποθήσας ἐμφρόνως,
ὅθεν συγχορεύεις νῦν, τῶν πρωτοτόκων
σκηναῖς, ἔνθα μνημονεύων μή παύση
τῶν ἐπιτελούντων σοι πόθῳ τό φαιδρόν
μνημόσυνον μακάριε.

Θεῖον προσκυνοῦντά σε σταυρόν, ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις παμμάκαρ, αἰεὶ σχολά-
ζοντα, καί φωτός δεικνυμένου, καί τῆς
ἡμέρας υἱόν, οἱ τοῦ σκότους μή φέρον-
τες, ἀπόγονοι βλέπειν, τύπτοντες ἐμάστι-

ζον καί κατηκίζοντο, σέ δέ διαφύλαττε χάρις, θεία εἰς πολλῶν σωτηρίαν, ἀξιόμνημόνευτε πατήρ ἡμῶν.

Λόγοις πειθαρχήσας τῆς μητρος, τήν τῆς ἀσεβείας μητέρα, πόλιν κατέλιπες καί τήν πρὸς εὐσέβειαν, φέρουσαν ἥνυες, ἀτραπὸν παναοίδιμε, ἐν ᾗ θείῳ ζήλῳ, ὥσπερ τὸν Αἰγύπτιον, πάλαι ὁ μέγας Μωυσής, οὕτως καί αὐτός κατασφάξας, τὸν ἐχθρὸν καί βάρβαρον κύνα, ἐκ θανάτου ἥρπασας ἀθώων ψυχάς.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Τὸν τοῦ σεμνοῦ Βαπτιστοῦ ὡς ἐπώνυμον καί υἱὸν γνήσιον τῆς χάριτος, εὐφημήσωμεν Ἰωάννην τὸν Θεριστὴν τὸν συναθροίζοντα Χριστῷ θέρος πολὺ λογικόν εἰς τὴν ἄλωνα τῆς ἀσκήσεως, καί δυσωποῦντα τοῦ συνάγεσθαι εἰς τὴν Χριστοῦ ἀποθήκην αἰώνιον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίο.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν...

Ἀναγνώσματα ὁσιακά

Ἀπόστιχα

Χαίροις ἀσκητικῶν*

Χαίροις τῆς Καλαβρίας φωστήρ, ἀγωνισμάτων τό εὐῶδες κειμήλιον· σταυρόν γάρ ἐπ' ὤμων ἄρας, καί νουθεσίᾳ μητρός, ἀσεβείας πόλιν ἐγκατέλιπες, ἐχθρούς δέ κατήσχυνας, καί πλησίστιος ἔφθασας, εἰς πόλιν Στύλον, ἐν ᾗ θεῖον βάπτισμα ἀγαλλόμενος εὐσεβῶς ἐπεπόθησας. Ὅθεν σου τό μνημόσυνον, τελοῦντες πανεύφημε, οἱ τρικυμίαι τοῦ βίου, περιστατούμενοι σώζονται, Χριστόν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Φλόγα τῆς πρὸς Θεόν ἀκλινοῦς, καί διαπύρου καί θερμῆς ἀγαπήσεως, ἐξάψας τόν οὐρανόθεν, ἀντεκομίσω πυρσόν εὐδοκίαν θείαν σοι κομίζοντα· Θεοῦ τήν λαμπρότητα, θεωρεῖν γάρ ἠγάπησας,

τῆς ἀληθοῦς δέ, νῦν σκηνῆς τήν εὐπρέπειαν, καί τήν ἄφραστον καθορᾶς ὠραιότητα, ἦνπερ ἐθεμελίωσεν, ὁ Ὑψιστος. Ὅσιε καί κατοικίζει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτόν ἀνανεύοντας. Αὐτόν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τό μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τόν Κύριον.

Χαίροις ὁ τοῦ Προδρόμου πιστός, καί μιμητής ἀληθῶς σύ γενόμενος, ἐδείχθης ἐν κόσμῳ Πάτερ, καταλαμπρύνων ψυχὰς τῶν πιστῶς θεόφρον προσιόντων σοι, πρὸς φῶς ὁδηγῶν αὐτούς, τό ἀνέσπερον Ὅσιε, καί ἐν τῷ ψύχει, θερμαινόμενος ἄνωθεν, θείᾳ χάριτι, διετέλεις εὐχόμενος. Ὅθεν καί τόν τῆς νίκης σοι, προδήλως δεδώρηται στέφανον Πάτερ τῆς θείας δικαιοσύνης ὁ πρῦτανις, Χριστός· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τόν καθηγη-
τήν σέ τιμῶμεν Ἰωάννη Πατήρ ἡμῶν·
διὰ σοῦ γάρ τήν τρίβον, τήν ὄντως
εὐθειάν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος
εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καί ἐχθροῦ
θριαμβεύσας τήν δύναμιν, Ἀγγέλων συ-
νόμιλε, Δικαίων ὁμόσκηνε καί Ὁσίων·
μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι
τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τόν Θεόν
ἄφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ
Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρα-
κλήσεις δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορη-
γοῦσα, καθαρισμόν τῶν παισμάτων, νῦν
τάς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώ-
πει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος β'.

Μωυσέως Δαβίδ τε ὄντως τό πρῶτον,
Φινεές καί Ἡλιοῦ τόν θεῖον ζῆλον τοῦ

Ἀβραάμ δέ τήν πίστιν κτησάμενος, νῦν
σύν ἐκείνοις χορεύεις γηθόμενος, Ἰωάν-
νη πατήρ ἡμῶν ὅσιε· διό ὑπέρ ἡμῶν δυ-
σώπει τόν Κύριον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Τόν βίον εὐσεβῶς, ἐπί γῆς ἐκτελέσας,
δοχεῖον καθαρόν, σύ τοῦ Πνεύματος
ᾠφθης, φωτίζων τούς ἐν πίστει σοι προ-
σιόντας πανεύφημε· ὅθεν αἶτησαι, τόν
σόν Δεσπότην φωτίσαι, τάς ψυχάς ἡμῶν,
τῶν ἀνυμνούντων σε πόθῳ, θεόφρον Πα-
τήρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες,
Παρθένον ἀληθῶς, καί μετά τόκον φα-
νεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς
τήν σήν ἀγαθότητα· σέ γάρ ἔχομεν,
ἁμαρτωλοί προστασίαν· σέ κεκτήμεθα,
ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τήν μόνην
Πανάμωμον.

*Μετά τήν 6' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
 Ὡχος πλ. δ'. Τήν Σοφίαν καί Λόγον.*

Ἐν σκηναῖς οὐρανίαις ἡ καθαρά, καί
 ἁμώμων ψυχή σου χωροβατεῖ, σύν ἀγγέ-
 λοις ὅσιε καί σύν πᾶσιν ἁγίοις, καί ἐπί
 γῆς ἡ πάντιμος σωρός τοῦ λειψάνου σου,
 ἐκπέμπει παράδοξα, τοῖς ἐν πίστει προ-
 στρέχουσι δόξαν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ στε-
 φοδότου, ἁξίαν τῶν πόνων σου, εἰληφώς
 τήν ἀντάμειψιν, Ἰωάννη μακάριε. Πρέ-
 σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν παισμάτων,
 ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
 πόθῳ, τήν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Τήν Σοφίαν καί Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ,
 συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ
 κόσμῳ ἐκύησας, τόν κόσμον κατέχοντα·
 καί ἐν ἀγκάλαις ἔσχες τόν πάντα συνέχο-
 ντα, τόν τροφοδότην πάντων, καί πλά-
 στην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Πα-
 ναγία Παρθένε ῥυσθῆναι παισμάτων
 μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρό προ-

σώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε Ἀγνή, τήν σήν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καί γάρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Μετά τόν Πολυέλεον. Κάθισμα.*

Ἦχος πλ. δ'. Τήν Σοφίαν καί Λόγον.

Τά ἐπίγεια πάντα καταλιπών, καί ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῷ· τῷ πνεύματι γέγονας, τοῦ Προδρόμου συμμέτοχος· τά γάρ παρόντα πάθη νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης θεράπων μακάριε. Ὅθεν καί νοσοῦντων, θεραπεύεις τά πάθη καί λόγῳ τά πνεύματα, ἀπελεύνεις τῇ χάριτι θεοφόρε πατήρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τήν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τήν οὐράνιον πύλην καί κιβωτόν, τό πανάγιον ὄρος, τήν φωταυγῇ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τήν οὐράνιον κλίμακα, τόν λογικόν παράδεισον, τῆς Εὐας τήν λύ-

τρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης τό μέγα
 κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπρά-
 χθη, τοῦ κόσμου καί ἄφεις, τῶν πολλῶν
 ἐγκλημάτων· διά τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ·
 πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καί Θεῷ, τῶν παι-
 σμάτων ἄφειν δωρήσασθαι, τοῖς προ-
 σκυνοῦσιν ἐν πίστει, τόν ἄχραντον τόκον
 σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τό α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'
 ᾠδου.

Προκείμενον.

ᾠδὸς δ'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
 τοῦ ὁσίου Αὐτοῦ

Στίχ. Τί ανταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ...
 Τό Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν
 καί ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τό Ἰδιόμελον. ᾠδὸς πλ. β'.

Ὁσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τήν γῆν
 ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων

σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθόν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὥλεσας τάς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τά τάγματα, ὧν τόν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστόν τόν Θεόν, εἰρήνην αἵτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεός...

Εἶτα Κανὼν πρῶτος,

ἤχ. πλ. δ'. Φέρων ἀκροστιχίδα:

Σοί τοῦ Προδρόμου τῷ ἐπωνύμῳ κρότος.

Ποίημα Βαρθολομαίου

Ὡδή α'. ᾠσμα ἀναπέμψωμεν.

Σῶτερ τοῦ ἐλέους ἡ πηγή, ἡ τῆς σοφίας ἄβυσσος, τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτήρ, τό φῶς τό πρὸ αἰώνων, φωσφόροις με φώτισον τοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, ὅπως τοῦτον φαιδρῶς ἀνυμνήσω.

Ὁλος τῇ Τριάδι παρεστώς, λελαμπρυσμένος, ἐνδοξε, μετὰ ἀγίων πάντων, τοὺς πίστει τήν ἀγίαν τελοῦντας σου σήμερον,

μνήμην παθῶν ἀχλύος λυτρωθῆναι δυσώπει ἀπαύστως.

Ἵνα τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς ἀξιωθῆς πανόλβιε, τήν πατρικὴν ἐμφρόνως ἀσέβειαν ἠρνήσω καὶ πίστιν ἠγάπησας εὐσεβῇ τῆς τεκούσης, δι' ἧς τέκνον Θεοῦ ἀνεδείχθης.

Θεοτοκίον

Τίκτεις πρό αἰώνων Ὁν Πατήρ ἀρρεύστως ἀπεγέννησε, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων, Ὁν νῦν καθικέτευε ταύτην τήν σε τιμῶσαν ποιμνήν πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι.

Ἐτερος κανὼν φέρων ἀκροστιχίδα:
Ἰωάννου Θεριστοῦ με τό κλέος δοξαζέτω.

Ποίημα Λέοντος Στύλου

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Ἰλασμόν τῶν ἐπταισμένων καὶ φωτισμόν, τῷ νοῖ παράσχου μοι προθεμένῳ ἀνυμνεῖν, ὁ Θεός θεράποντα τόν Σόν, χορηγέ τῶν ἀγαθῶν, ἡ τῆς σοφίας πηγή.

Ὡς ἀγγελικῶς βιώσας νῦν σύν αὐτοῖς, τῇ Τριάδι ὅσιε παριστάμενος ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων σου πιστῶς, τήν ἁγίαν καί φαιδράν, μνήμην μνημόνευε.

Ἄστρον ὑπέρλαμπρον ὥσπερ ἀπό νεφῶν, τῶν ἀπίστων ἔφανατος, ἐδαδούχησας ἡμᾶς· ζῶν καί μεταστάς εἰς οὐρανούς, ἀλλά πρέσβευε καί νῦν, ὑπέρ τῶν δούλων σου.

Θεοτοκίον

Νοητή κλίμαξ ἐδείχθης, δι' ἧς Θεός καταβάς ἀνήγαγε, τήν οὐσίαν τῶν βροτῶν εἰς τὰ ὑπερκόσμια ἄγνή, τῶν αὐλῶν οὐσιῶν, θεῖα σκηνώματα.

Ὡδή γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὁ προειδώς τό εὐγενές τῆς σῆς ψυχῆς, θεοφόρε Ἰωάννη, καί πρίν ἢ βαπτισθῆναι, αὐτουργόν σε φοβερόν θαυμάτων ἀναδείκνυσι· τῶν γάρ βοῶν ἀγγέλαι τόσον ἠδέσθησαν πρόσταγμα.

Ὑπό τοῦ Πνεύματος, σοφέ, Παναγίου,

Ἰωάννη Θεοφόρε, ὁδηγούμενος φθάνεις πόλιν Στύλου ἐν χαρᾷ, ἐν ἣ τό θεῖον Βάπτισμα λαβών, τῆς εὐσεβείας στῦλος ἐδείχθης ἀκλόνητος.

Πρός τόν Θεόν καί Λυτρωτήν ὡς κεκτημένος, παμμάκαρ, παρῥησίαν, Ἰωάννη, τούς πίστει τήν ἁγίαν καί φαιδρᾶν ἐπιτελοῦντας μνήμην σου, ἰκέτευε ῥυσθῆναι πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Θεοτοκίον

Ῥύστην τεκοῦσα τοῦ παντός Βασιλέα τῆς δόξης ὑπέρ λόγον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, κινδύνων τε καί θλίψεων τήν σέ τιμῶσαν ποιμήνην λύτρωσαι, Κόρη, πρεσβείαις σου.

᾽Ετερος.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Σύ.

Νοῦν καί ψυχὴν ταῖς μητρικαῖς, διδασκαῖς ἐκαθάρθης, καί δοχεῖον ἐγένου εὐχρηστον χωρητικόν, τοῦ θείου καί παντουργοῦ, καί Ἀγίου, Ἰωάννη Πνεύματος.

“Ονειρος θεῖος ἐν νυκτί, προετρέπετο μάκαρ, μετανάστην γενέσθαι ὥσπερ πάλαι Ἀβραάμ, πατρίδος καί συγγενῶν, καί οἰκείων κακοδόξων” Οσιε.

“Υψωθεν ἔπιδε τοὺς σούς ὑμνητάς Θεοφόρε, καί πρὸς ἐνθεον πόθον, διαδίβασον ἡμῶν, διάνοιαν καί ψυχὴν, καί καρδίαν θείαις σου ἐντεύξεσιν.

Θεοτοκίον

Μίαν ὑπόστασιν σεμνή, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ὑπὲρ φύσιν καί λόγον, σεσαρκωμένον Θεόν, ἐγέννησας ἀπαθῶς, ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Εἰρμός

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τό κέρας, τῶν πιστῶν Σου Ἀγαθέ, καί στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

*Κάθισμα.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καί Λόγον.

Τόν λαμπτήρα τόν μέγαν καί φαινόν,

τόν πρῶτον ἅμα καί συμπαντῇ, τόν φύσιν νικήσαντα καί σαρκός τά κινήματα, χαλινώσαντα πάντα, Ἰωάννην τόν ὄσιον, καί Χριστῷ ἀπείρῳ τῷ πόθῳ λατρεύσαντα, καί συγκληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γενόμενον, ἅπαντες οἱ πιστοί εὐφημήσωμεν, πρεσβευτήν ὡς θερμότατον. Πρεσβεύει γάρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τήν ἁγίαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα καί νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπέρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σύ γάρ ὥφθης σκέπη, ὁμοῦ καί βοήθεια, πειρασμῶν καί θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ρυσθείς τῶν θλιβόντων με ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καί Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σέ γάρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ὡδή δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ὁλικῶς τῷ Δεσπότη σου, πάτερ Ἰωάννη, σαυτόν ἀνέβηκας, καί αὐτῷ μόνῳ ἐπόθησας ὁμιλῆσαι νοῦ σου καθαρότητι.

Διανοίας θεώμενος τῆς σῆς τήν εὐθύτητα, παναοίδομε, βασιλείας ὃ ἐπώνυμος μοναζόντων σχῆμα ἐπενδύει σε.

Ῥῦσαι πάντων, δεόμεθα, πειρασμῶν καί θλίψεων ταῖς πρεσβείαις σου τοὺς πιστῶς τήν θείαν μνήμην σου ἐκτελοῦντας, πάτερ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Ὁ Πατρί συναΐδιος ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, Κόρη, σεσάρκωται, ὃν ἰκέτευε τήν ποιμήνην σου λυτρωθῆναι πάσης περιστάσεως.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Ἐξῆλθες οἴκοθεν, λαθὼν τὸν φύσαντα, λεωφόρου ἐκκλίνας, τήν πρὸς ζωὴν, ἄγουσαν ἐβάδιζες, ὁδὸν τραχεῖαν καί στενήν ὃ ὁδηγούμενος.

Τόν θηριόγνωμον καί ἀπηνέστατον,
 ξιφηφόρον αἰχμητήν Ἀγαρηνόν, ἔφιπ-
 πον ἐπάταξας, πίστει Χριστοῦ κραταιω-
 θείς τούς ἀθρώους λυτρωσάμενος.

Οἱ προσφοιτῶντές σου, πιστῶς, τῇ
 λάρνακι, ψυχικῶν παθημάτων καί σαρ-
 κικῶν νόσων καί τῶν θλίψεων, ἀπαλλα-
 γεῖημεν ταῖς σαῖς, ἱκεσίαις ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Κεκοσμημένην σε, πεποικιλμένην χρυ-
 σοῖς, κροσσωτοῖς προεώρα ὁ ὑμνωδός, ἐν
 προφήταις Δέσποινα, τό ὑπερέχον σῆς
 δόξης, νοερῶς κατοπτριζόμενος.

ᾠδή ε΄. Ἦνα τί με ἀπώσω;

Μιμητής χρηματίσας, Πάτερ, τοῦ Δε-
 σπότη σου καί πρό βαπτίσματος ἐλεῶν
 ἐφάνης δεομένους, καί μετά τό βάπτισμα
 καί θερίζων πάντων ἀπορουμένων τάς
 ἀρούρας ἐν σπουδῇ, ὥς οὐδεὶς ἄλλος
 πώποτε.

Ὁ δοξάζων τούς τοῦτον εὐσεβῶς δο-

ξάζοντας Θεός καί Κύριος, δοξασθείς ἐνδόξως τῷ ἐνδόξῳ σου βίῳ ἐδόξασε, σέ πολλῶν θαυμάτων φοβερωτάτων ἐπιδείξει περιβόητον δείξας τοῖς πέρασι.

Ἐπὲρ πάντων τῶν πόθῳ τήν ἁγίαν μνήμην σου τελούντων πάντοτε δυσωπῶν μή παύσῃ, λυτρωθῆναι κινδύνων καί θλίψεων καί παθῶν παντοίων καί πειρασμῶν καί ἁμαρτίας, Ἰωάννη, ὁσίων τό καύχημα.

Θεοτοκίον

Τόν Σωτῆρα τῶν ὅλων ὑπὲρ λόγον τέξασα, Θεογεννήτρια, μετὰ τόκον, ὥσπερ πρό τοῦ τόκου, Παρθένος διέμεινας Ὅν ἀεὶ δυσώπει ἐν παρθενίᾳ καί ἀγνείᾳ φυλαχθῆναι τήν ποίμνην σου ἄτρωτον.

Ἔτερος. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Λύσας δεσμίους ἅμα αὐτοῖς πορϋμόν διαβαίνεις Μεσσήνης, ἐντεῦθεν ὑπό τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου μάκαρ, καθοδηγούμενος, ἔφθασας πόλιν Στύλου, ἐν ἣ βεβάπτισαι.

Εἵληφας ἀξίως τὰς δωρεάς ὡς καί πρό
βαπτίσματος θερμῶς, ἐπιποθήσας Χρι-
στόν τόν Θεόν, καί μετὰ τό θεῖον λου-
τρόν θερμότερον, ὡς ἄσαρκος τήν φύσιν
ἐκδιασάμενος.

Ὁλος ηὐγάσθης ταῖς ἀρεταῖς, ὅλος
συμπαθέστατος ὥφθης, ὅλος καθάρσιος
γέγονας, καί πρό τοῦ μονάσαι, κοπιῶν
ἄμετρα, καί πένητας ἐκτρέφων θεομακά-
ριστε.

Θεοτοκίον.

Σέ τήν λαμπάδα τήν φαινήν, ράβδον
τήν βλαστήσασαν ἄνθος, τόν φυτουργόν
πάσης κτίσεως, τάγματα ἀγγέλων καί
γενεαί γηγενῶν, Ἀγνή μακαρίζομεν, κα-
τά τό ῥῆμά σου.

Ὡδή στ'. Ἀβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ὡσπερ ἄσαρκος, σοφέ, ἐκαρτέρεις πο-
ταμίοις ἐν ῥείθροις ἐν παγετῷ καί κρύει
καί χειμῶνι ἱστάμενος νύκτας ὅλας, ἐν
πολλοῖς ἔτεσι θέρμη τοῦ Παρακλήτου
κρυμόν δαιμόνων λύων πάντοτε.

Ἔχων ἔνδον ἐν ψυχῇ ἐνοικοῦσαν, Ἰωάννη Παμμάκαρ, τοῦ Παρακλήτου χάριν, τῶν μελλόντων τήν δήλωσιν ὡς προφήτης καί αὐτός πᾶσι προέλεγες καί πανσόφως τά κεκρυμμένα ἀπεκάλυπτες.

Πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν τῶν τήν θείαν ἐν πίστει τελούντων καί παναγίαν μνήμην Ἰωάννη μακάριε, ἐκ παντοίων πειρασμῶν καί περιστάσεων καί κινδύνων, ὡς ἀγαθός προστάτης λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ὡρθωσας, Μήτηρ Θεοῦ, τῆς προμήτορος τήν πτῶσιν τεκοῦσα ἐκ παραδείσου ταύτην τόν τό πρίν ἐξορίσαντα· Ὁν ἰκέτευε ἀεί τούτου μετόχους ἡμᾶς ποιῆσαι καί αἰωνίου πυρός ῥύσασθαι.

Ἔτερος. Τοῦ βίου τήν θάλασσαν.

Δι' ἡμᾶς παινόμενος ὑπ' ἀγρύπνου προσευχῆς καί ἀσιτείας ἄστεγε, θερίζεις ὑπεράπειρον θερισμόν, ἐξαίσιον ἄκουσμα, ὄντως θεῖον ἦν ἔργον, οὐκ ἀνθρώπινον.

Οὕτω κατεπάλαισας τόν ἀόρατον ἐχθρόν, πρό τοῦ μονᾶσαι "Οσιε, τό δ' ἐντεῦθεν οὐκ ἔστιν ὅλως εἰπεῖν, ἀγγέλους ἐκπλήττουσιν, γενναῖοι ἀγῶνες, οὓς διήνυσας.

Ξενωθέντας "Αγιε, τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς, διά κακῶν οἰκείωσιν, ὁ ἐπί ξένοις μέγας ἀναφανείς, αὖθις σαῖς ἐντεύξεσιν, τῷ Θεῷ καί Δεσπότη προσοικείωσον.

Θεοτοκίον

"Ασπορος ἡ σύλληψις, ὑπέρ νοῦν ὁ τοκετός, τήν κεκλεισμένην πύλην γάρ, Κύριος διοδεύει παρθενικήν, εἰσιῶν ἀσώματος, ἐξιῶν σαρκοφόρος, ὥς εὐδόκησεν.

Εἰρμός

Τοῦ βίου τήν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι Σου προσδραμών, βοῶ Σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τήν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τά ἄνω ζητῶν.

Δυνάμει Σταυροῦ, ἐξ ὑβριστῶν λελύ-
τρωσαι, καί μετὰ πεῖραν Θεριστά βεβά-
πτισαι· τά σά δέ λιπών ἐν Χριστῷ, Πά-
τερ, ζῶν λελάμπρυσαι θαύμασιν· ὅθεν τῇ
Τριάδι νῦν παρεστώς, μή παύσῃ πρε-
σβεύων ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον τοῦ Προδρομοῦ

*Εἶτα·**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πα-
τρός ἡμῶν Ἰωάννου Θεριστοῦ, τοῦ ἐν
Καλαβρία ἀσκήσαντος.

Στίχοι.

Θερίζων πάντων ἀπορουμένων τὰς ἀρούρας
ψυχὰς συνάγει εἰς ἄλωνα τῆς μετανοίας.

Εἰκοστῇ Τετάρτῃ Ἰωάννην ἐνθεν ἄειραν.

Οὗτος ὁ τήν Ἑσπερίαν καταυγάσας
φωστήρ, ἐγεννήθη περί τὰς ἀρχάς τοῦ
δεκάτου αἰῶνος ἐν Πανόρμῳ τῆς Σικε-
λίας, βασιλευόντων τῶν εὐλαβεστάτων
Ρωμαίων βασιλέων. Ἐγεννήθη ὑπό τινος

αἰχμαλώτου χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὀνομαζομένης Καλλίστης, ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ τοπικοῦ μουσουλμάνου ἄρχοντος. Ὅτε ἔφθασεν εἰς τήν ἡλικίαν τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν, ἡ μήτηρ ἐφάνερωσε τήν ἀληθῆ πατρίδα, τήν Καλαβρίαν καί προέτρεψε τόν παῖδα κρυφίως νά μεταβῇ ἐκεῖσε, διά νά βαπτισθῇ ὀρθοδόξως. Εἶτα ἡ εὐλαβῆς γυνή ἡσπάσθη τοῦτον περιπαθῶς, καί ἐπέδωσε τόν Τίμιον Σταυρόν, ὃν ἐφύλαττε κρυφίως, τήν μόνην παραμυθίαν ἐν ταῖς θλίψεσι τῆς ὁμηρίας. Ὁ παῖς διαφυγῶν θαυμασίως τήν καταδίωξιν τῶν Ἀγαρηνῶν ἀπεβιδάσθη εἰς τήν ἀκτὴν τοῦ Στύλου, ἔνθα καί ἐβαπτίσθη ὑπὸ ὀρθοδόξου ἐπισκόπου λαβὼν τό ὄνομα Ἰωάννης. Εἶτα τόν μονήρη θίον ὑπελθὼν ἐν τινι μοναστηρίῳ πλησίον τοῦ Στύλου καί πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς κατορθώσας, ἐτέλεσε πολλά θαύματα ἐν οἷς καί συνέλεξε τοὺς στάχυας τῶν θεριστῶν, δι' ὃ καί ἀπεκλήθη θεριστής. Προεῖπε τήν κοίμησίν του. Τό δέ τίμιον

αὐτοῦ λείψανον κατέστη πηγή θαυμάτων καί ἰάσεων παντοδαπῶν. Κατέστη και κοιμηθεῖς τόσον περιβόητος, ὥστε καί αὐτοί οἱ Φράγκοι κατακτηταί ἀνήγειραν μετά τοῦ πιστοῦ ὀρθοδόξου, λαοῦ μεγαλοπρεπῆ ναόν πρός τιμήν του. Ἦρξατο ὅμως ἔκτοτε βαθμιαίως ὁ ἐκλατινισμός τῆς περιοχῆς καί οὕτω οἱ ἔσχατοι λατῖνοι μοναχοί τῆς μονῆς ἐγκατέλειψαν αὐτήν καί μετέβησαν εἰς τόν Στύλον φέροντες μετ' αὐτῶν τά τίμια λείψανα τοῦ Ὁσίου καί τῶν ἁγίων Ἀμβροσίου καί Νικολάου τῶν διδασκάλων αὐτοῦ, ἔνθα σώζονται μέχρι τῆς σήμερον. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1994 ἡ ἱερά μονή ἐπεστράφη ὑπό τῆς παρακείμενης κωμοπόλεως Βομβύκων εἰς τήν Ὁρθόδοξον Μητρόπολιν Ἰταλίας καί οὕτω πάλιν γεραίρεται ὁ Ὁσιος ὀρθοδόξως καί ἀνατολικῶς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ' Ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ.

Νόσων πασῶν καί παθῶν σέ δοκιμώ-
τατον ἱατρόν, ἔδειξεν ὁ πάντων Κτίστης,
θεόφρον, Πάτερ καί γάρ ὕδωρ τό ἀπο-
πλῦνον τά μέλη τά σά ἰᾶτο, τούς κραυ-
γάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός,
εὐλογητός εἶ.

Ὑψηλόν ἐπὶ τῆς γῆς βίον ἐδίωσας,
ὅθεν ὁ Ὑψιστος τόν ὑψηλόν σοι τῆς
οἰκουμένης, σοφέ, πέμπει φωστῆρα
Παῦλον, αὐτοῦ τῶν σεπτῶν Εὐαγγελίων
γνώσιν σε μυσταγωγοῦντα σαφῶς θεό-
φρον Ἰωάννη.

Μετά ἀγγέλων τῷ Θεῷ νῦν παριστά-
μενος ἐν τοῖς ὑψίστοις, σοφέ, παντός κιν-
δύνου καί πάσης βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι
σαῖς πρεσβείαις ὑμνοῦντας πιστῶς τῇ
μνήμῃ σου καί κράζοντας· ὁ τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον

Ὡς Σωτῆρα τοῦ παντός, Παρθένε, τέ-
ξασα, σῶσον, ἐλέησον τούς πεποιθότας

ἐν τῇ σῇ σκέπῃ Ἀγνή, ποιμνην τήν σὴν παγίδων ἐχθροῦ νοητοῦ ἐξαίρουσα κραυγάζουσας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ἄλλος. Δροσοδόλον μέ τήν κάμινον.

Ζέσει τοῦ θείου καί παναγίου Πνεύματος, θεοφόρε θαλπόμενος, κρυμώδεις πήξεις ὀλονύκτους ἔτλης καρτερῶς, ἐν ῥείθροις ἐστῶς καί μελωδῶν.

Ἐν ὀνείροις ἐπιστάς σοι ὁ κλεινότατος τῶν ἀποστόλων ὅσιε, Παῦλος ὁ μέγας, μετέδωκε θείας δωρεᾶς, δι' ἧς ἐμυήθης, ὦ θαῦμα, εὐαγγελίων τήν γνῶσιν θεομακάριστε.

Τῶν παθῶν ἡμῶν τόν καύσωνα κατὰσβεσον, τῇ δροσῇ τῆς πρεσβείας σου, τῶν ἐπιόντων ἀλγυνῶν ἀπάλλαξον ἡμᾶς, καί δίδαξον μέλπειν ἐμμελῶς, εὐχαριστήριον ὕμνον, τῷ ποιητῇ καί Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Ὡς συμπαθής καί φιλάγαθος σπλαγνίσθητι, εἰς τήν ἡμῶν ταπείνωσιν καί τήν δέησιν προσάγαγε Δέσποινα τῷ σῷ Υἱῷ καί Θεῷ, τόν ἱλασμόν ἐξαιτουμένη σοῖς δούλοις, πάντα γάρ δύνασαι.

Ὡδή η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Κατά παθῶν, μακάριε, προφανῶς βασιλεύσαντι καί τάς τῶν δαιμόνων μηχανάς νικήσαντι ὁ μέγας Ἀπόστολος τῆς οἰκουμένης Παῦλός σοι φαίνεται, ἁγίας δωρεᾶς ἀξιῶν σε καί ταύτη τετρακτύν σε ἐκδιδάσκων ἁγίων Χριστοῦ εὐαγγελίων, θεόφρον Ἰωάννη.

Ῥήξας παθῶν τήν θάλασσαν, ἀπαθείας εἰς ὄρος σε πάτερ Ἰωάννη ἀναβάς, ἀκήκοας φωνῆς μηνυούσης σου τήν ἐκ τοῦ βίου ἔξοδον, θαῦμα φοβερώτατον ἐν ᾧ περ εἰργάσω σοφῇ σοι ἐπινοίᾳ, τόν ξηράν κεκτημένον τήν χεῖρα θεραπεύσας Χριστοῦ τῇ ἐνεργείᾳ.

Ὁ δοξασθεὶς Θεὸς ἡμῶν τῷ ἐνδόξῳ σου, ἔνδοξε, βίῳ σέ δοξάζει θαυμασίοις πλείουσιν· ὃν νῦν καθικέτευε τοὺς σέ πιστῶς δοξάζοντας δόξης ἀξιῶσαι ἀϊδίου, βοῶντας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς πεποιθότας πάντοτε ἐν τῇ σκέπῃ σου, Δέσποινα, πάσης ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ ἐξάρπασον, ἀγνεῖα φυλάττουσα καὶ παρθενία σκέπουσα τὴν ἀκαταπαύστως ἀνυμνοῦσάν σε ποιήμνην καὶ πίστει μελωδοῦσαν· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐκ φλογός τοις ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας.

Θεωρίαν καὶ προᾶξιν, ἄκρως κατῴρθωσας, διό καὶ ὡς προφήτης, τὰ γενησόμενα, βλέπων ἐμφανῶς, προέλεγες θεσπέσιε, δόξαν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ στεφοδότου.

Ἐκ προσόψεως μόνης τῶν προσφοι-
τώντων σοι, ψυχικάς διαθέσεις, κρυφί-
ους πράξεις τε ἤδεις, ἀκριβῶς, οὓς κατ'
ιδίαν ἤλεγχες, ἐνουθέτης ἅμα καί βελτί-
ους ἐποίεις.

Ῥῦσαι ἡμᾶς κινδύνων καί περιστάσε-
ων, καί παθῶν πολυτρόπων ταῖς ἱκεσίαις
σου, ἔχεις γάρ πολλήν παρῶρησίαν καί
δύνασαι ὡς τῷ θείῳ θρόνῳ, παρεστῶς
τῆς Τριάδος.

Θεοτοκίον

Ἰατρὸν τοῖς ἀνθρώποις ἄχραντε τέτο-
κας, παντοδύναμον λόγον Χριστόν καί
Κύριον, τῆς προγονικῆς πληγῆς πάντας
ιώμενον, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας
τούς αἰῶνας.

Εἰρμός

Ἐκ φλογός τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγα-
σας καί Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
ἅπαντα γάρ δρᾷς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βού-
λεσθαι· σέ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τούς
αἰῶνας.

Ὡδή θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ὁλος νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῷ φωτί τῆς τρισηλίου θεότητος καταυγαζόμενος, καί τοῖς ἀγγέλοις συνευφραινόμενος, χωροβατοῦντας ἐπὶ γῆς καί σέ μακαρίζοντας ἡμᾶς, πρεσβείαις σου, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, Πάτερ, λύτρωσαι.

Σῶμά σου τό καρτερικόν θεῖος τάφος, Ἰωάννης, δεξάμενος, πηγὴ ἰάσεων ἐδείχθη πᾶσι τοῖς προσπελάζουσιν, παθῶν ξηραίνων ποταμούς καί παύων νοσήματα, καί φλέγων δαίμονας, καί πιστῶν εὐωδιάζων νοήματα.

Σήμερον ἤθροισται λαός, τήν ἁγίαν σου τελέσαι πανήγυριν, ὃν ταῖς πρεσβείαις σου παντός κινδύνου καί περιστάσεως ἁμαρτιῶν τε καί παθῶν καί θλίψεων λύτρωσαι, καί ἐνδυνάμωσιν τῆς νηστείας περαιῶσαι τό στάδιον.

Θεοτοκίον.

Σύντριψον ἄχραντε Ἀγνή, τοῖς ποσὶ τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε, τόν πολε-

μοῦντα ἐχθρόν καί αἰωνίας ῥῦσαι κολάσεως μετά Πατρός τέκνα ὁμοῦ σκέπουσα, φυλάπτουσα καί περιέπουσα, προστασία τῶν πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

Ἔτερος. Θεόν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Σφοδράν τῶν ὁμβρων φοράν ἐξέκλινεν ὁ μαθητής καί μιμητής σου ὅτε τό πρόσταγμα σῆς διακονίας ἐξετέλεσεν· ἄβροχος ὑποστρέψας καί μετ' ἐκπλήξεως καί εὐχαριστίας τό θαῦμα ἐκδιηγούμενος.

Τόν ἐν τῇ κώμῃ τελώνην ἄδικον σαῖς διδαχαῖς σημειοφόρε μή μεταβαλλόμενον, ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐτιμώρει δεινῶς, ἐπί χρόνον ὃν ἡλευθέρωσας ἐκδημῶν πρός Κύριον μάκαρ τῆς πικρᾶς μάστιγος.

Ὁ προσδεχόμενος ὕμνον ἄπαυστον, ἀγγελικόν, πρεσβείαις τοῦ ὁσίου σου Δέσποτα· τήν δέησιν πρόσδεξαι ἡμῶν τήν οἰκτράν καί παράσχου συγγνώμην ὣν ἐξημάρτομεν, ὡς μόνος ὑπάρχων οἰκτίρων καί πολυέλεος.

Θεοτοκίον

Ὑμνεῖν οὐ σθένει σε λόγος βρότειος,
μήτηρ Θεοῦ ὡς ἔχουσαν τήν δόξαν ἀσύ-
γκριτον, ναός γάρ ἐγένου καί παλάτιον
τῆς ἀπροσίτου δόξης, πύλη οὐράνιε,
ἄνοιξον ἡμῖν τὰς εἰσόδους τῆς αἰωνίου
ζωῆς.

Εἰρμός

Θεόν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν
οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τά τάγματα·
διὰ σοῦ δέ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς,
Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες,
σύν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σέ μακαρί-
ζομεν.

*Ἐξαποστειλᾶριον**Γυναῖκες ἀκουτίσθητε*

Παθῶν συγκόψας τὰς ὁρμάς ὁ Θερι-
στής, ὡς ἔνδοξος νικήτωρ χαίρων ἀνέβη,
εἰς ἄνω φέγγος οὐρανῶν, πᾶσιν Θεῷ
εὐξόμενος, τοῦ δοῦναι ἡμῖν μέγα καί
πλούσιον ἔλεος.

Ἔτερον. Τῶν μαθητῶν ὁρῶντων σε.

Ἄγγελοι τήν μεγίστην ὑπομονήν σου,
καί ἄνθρωποι ἐξίστανται ἐννοοῦντες,
δαιμόνων πλῆθος ἔφριπτεν ὥς ἐτέλεις, ἐν
τῇ κρυμώδει λίμνῃ στάσεις παννύχους,
αὐτοπροαίρετε μάρτυς, καί μοναζόντων
τό κλέος!

Εἰς τοὺς Αἶνους

Ἦχος α΄. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τοῦ Βαπτιστοῦ, τήν εἰκόνα ἐν ναῷ
σκεψάμενος, καί μετουσίας ἵχνη τοῦ
ἐπωνύμου σου νέος, μή πτήξας ἐργασίαν
τήν ἐν νυξίν, ἀγρυπνία ἀσκήσεως, τήν
κορυφήν ἐξεικόνισας ἀσκητῶν, Ἰωάννη
Παμμακάριστε.

Τῶν θεριστῶν ἀγνοούντων, σύ θερί-
ζων στάχυν, καί ἐν χαρᾷ συλλέξας,
δράγματα Πάτερ ἐδείχθης, καλός τῆς
βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐργάτης καί συ-
νήθροισας εἰς ἀποθήκην, σωτήριον θε-
ρισμόν, τῶν ἀνθρώπων τῷ Κυρίῳ σου.

Πρός διεξόδους ὑδάτων, φυτευθέν ὑψίκομον, καί καρποφόρον δένδρον, πάτερ ἡμῶν Ἰωάννη ὡφθης ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ Κουρσανοῦ, παρὰ ρεῖθρον θαυμάσιον, τήν ψυχὴν καρπώσάμενος ἀρεταῖς, ὑδρευθεῖσαν θείοις νόμασιν.

Ὁμμα τυφλοῖς ἐγεννήθης, οὓς κωφοῖς εὐήκοον, γλῶσσα ἀλάλοις Πάτερ, καί ἀσθενέσιν ὑγεία, τοῖς δαιμονιζομένοις λύτρον πολὺ, καί πρὸς τάρταρον δύναμις, ὡς Θεὸς θαυμαστώσας τήν δεξιάν, ἐπὶ σέ δημοσιεύσαντι.

Δόξα. ᾠχος β'.

Ἰωάννη θεριστά, στύλε ἄσειστε καί φέγγος θεῖον τῆς πανευσεβοῦς ἀγιωσύνης. Ἰδού ὁσμή ἀρετῶν σου, καθὼς ἡ πλήρης ὁσμή πεδίου τοῦ εὐλογημένου ἐν Κυρίῳ, ἥ ἐμίχθη τοῖς κανόσι ὡδῶν, λειτουργιῶν τε θυμιάμασιν· χαίροις, ὦ τοῦ ἐπωνύμου σου Προδρόμου ζηλωτής! Χαίροις διὰ τῆς ἀποταγῆς κόσμου ὄντως μαθητής τοῦ Σωτῆρος ἐγγύτερος· χαί-

ροῖς τῇ καθαρθείσῃ διαγωγῇ παρθένος καὶ μάρτυς διηνεκῶς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκὸς σταυρωθεῖσαν· χαίροις δι' ἀγάπης πρὸς τὸν Θεόν καὶ εὐχῆς ἔνδοξε ὡς ἔν τῶν Σεραφεῖμ ἐνδειχθεῖς καὶ τῶν Χερουβεῖμ· ὧ χαίροις μοι χρηματισθεῖς μεσίτης διηνεκῆς τοῦ Ὑψίστου καὶ τῶν ἀνθρώπων, νῦν δέ μέτοχος πέλων τῆς ἐνθέου δόξης σὺν τοῖς πατράσιν ἡμῶν δυσωπήθητι Θεόν, ὑπὲρ τῶν σέ ἀνυμνούντων πανόλβιε, ὅπως καὶ τῆς αὐτῆς κληρονομήσωμεν πάντες αἰωνίου λαμπρότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μνήσθητι Δέσποινα ὡς ἀγαθὴ τῶν δούλων σου καὶ Λόγον δυσώπει ἐν σοὶ σωματούμενον· ὡς ἦν ποιμήνην ἡγλάϊσεν, Αὐτός προσάξῃ πρεσβείαις σου εἰς τὰς ἄνω μάνδρας, Παρθένε πανύμνητε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον
ζήτει τὴν ε΄ Δεκεμβρίου

*Μεγαλυνάριον**

Χαίρετε Πατέρων ἡ κορωνίς – Ἀμβρό-
σιε, Νικόλαε, σύν Ἰωάννῃ τῷ Θεριστῇ·
βίου γάρ ἐνθέου, στηλογραφία ὄντες,
ᾧφθητε Ἐκκλησίας στύλοι ἀκλόνητοι.

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Φορητή εἰκὼν τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Θεριστοῦ.
Εὐρίσκεται εἰς τό Μοναστήρι του
εἰς τήν Καλαβρίαν τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ
ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ
ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΟΝ ΘΕΡΙΣΤΗΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΣΤΥΛΟΥ ΤΗΣ ΚΑΛΑΒΡΙΑΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τό *Κύριε εἰσάκουσον*,
μεθ' ὃ τό *Θεός Κύριος* ὡς συνήθως καί τά ἑξῆς:

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως κεκτημένος οὐρανόθεν τήν χάριν, πάσης ἀνάγκης καί παθῶν καί κινδύνων, καί νοσημάτων πάντα ἀπολύτρωσαι, Ἰωάννη Ὅσιε, τοὺς πιστῶς προσιόντας, τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σου, τόν Χριστόν ἱκετεύων, ἡμῖν διδόναι θεῖον ἰλασμόν, καί εἰρηναῖον, ἐν βίῳ κατάστασιν.

Δόξα. Τό αὐτό. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε...

Ὁ Ν' καί ὁ κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ἦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Αγγέλων συνόμιλος γεγονώς, σύν αὐτοῖς δυσώπει, τόν Σωτῆρα ὑπὲρ ἡμῶν, πάσης ἡμᾶς ρύεσθαι ἀνάγκης, καί δυσχερείας, Ἰωάννη Ὅσιε.

Τρισμάκαρ Ἰωάννη ἐκτενῶς, δέησιν προσάγειν μή ἐλλείπῃς τῷ λυτρωτῇ, κινδύνων παντοίων διασῶσαι, τοὺς ἀδιστάκτω τῇ πίστει τιμῶντάς σε.

Σαρκός με τοῦ κλύδωνος προσβολή, μάκαρ Ἰωάννη, ἐκταράττει διηνεκῶς, εἰρήνευσον πάτερ, τῇ γαλήνῃ, ταῖς τοῦ Θεοῦ συμπαθέσι πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνατέταλκεν ἐν σαρκί, ὁ πάντων Δεσπότης, ὥσπερ Ἥλιος τῆς ζωῆς, οὗ λάμπρυνον Κόρη ταῖς ἀκτίσι, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νοερῶς ἐποπτεύων, ὡς συμπαθὴς Ὅσιε, ταύτην τὴν ἁγίαν Μονὴν σου, τὴν καταφεύγουσαν, αἰετῇ σκέπῃ σου, μή διαλίπῃς θεόφρον, ἐξ αὐτῆς πᾶν σκάνδαλον πόρρῳ ποιούμενος.

Ραντισμῷ τῶν θερμῶν σου, ἱκεσιῶν Ὅσιε, σβέσον τῶν παθῶν μου τὴν φλόγα, τὴν ψυχολέτειραν, καὶ τῇ καρδίᾳ μου, τό πῦρ τῆς θείας ἀγάπης, ἀναψον Ἰωάννη, τό ζωοδώρητον.

Εν ὀδύναις καὶ πόνοις, καὶ θλιβεραῖς μάστιξι, Πάτερ τὴν ζωὴν μου ἀνύων, πρὸς σέ κατέφυγον· μή οὖν παρίδῃς με, ἀλλὰ τῇ σῇ ἐπισκέψει, ἐκ τῶν συνεχόντων με, δεινῶν ἀπάλλαξον.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τὸν Λυτρωτὴν τέξασα, λύτρωσαι παντοίων κινδύνων τοὺς σοί προστρέχοντας καὶ ἀνυμνοῦντάς σε, Θεοκυῆτορ Μαρία, τῶν πιστῶν βοήθεια, μόνη Πανύμνητε.

Διάσωσον τούς σούς ἰκέτας, Ἰωάννη Θεριστά, πολυτρόπων ἐπιφορῶν καί κακώσεων, καί τήν κατ' ἄμφω υἰεῖαν ἡμῖν ἐξαίτει.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ...

Αἵτησις καί τό Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Προστάτην θερμόν, καί θεῖον ἀντιλήπτορα, καί κλέος σεπτόν, ἡ Καλαβρία σε κέκτηται, Ἰωάννη μακάριε, διά τοῦτο πίστει κραυγάζειν σοι· Μή διαλίπης πρεσβεύων Χριστῷ διδόναι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Ὡδή δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αποδίωξον Ὅσιε, τόν κατά τῆς Μάνδρας σου ὠρυόμενον, νοητόν ἐχθρόν καί βύθιον, τήν σήν εὐλογίαν ταύτη δωρούμενος.

Τῆς ζωῆς τῆς ἀμείνονος, πάντας καταξίωσον Πάτερ Ὅσιε, ταῖς ἁγίαις ἱκεσίαις, πρός Χριστόν Ἰωάννη τόν εὖσπλαγχνον.

Νοῦν ἀλάστορα ἥσχυνας, τοῖς ἀθλητικοῖς σου σκάμμασιν Ὅσιε· διά τοῦτο δυσωποῦμέν σε, ἐκ φθορᾶς τόν νοῦν ἡμῶν ἀνύψωσον.

Θεοτοκίον.

Ιασαί μου τούς μώλωπας, τῆς ψυχῆς Παρθένε καί τοῦ σώματος, ἡ τεκοῦσα τόν ρυσάμενον, τόν Ἀδάμ τῆς πάλαι κατακρίσεως.

Ἰδὲ εἴ. Φώτισον ἡμᾶς.

Εὖρέ σε θερμόν, ἀντιλήπτορα ἡ Καλαβρία· διά τοῦτό σου τῇ χάριτι αἰεὶ, καταφεύγει καὶ λυτροῦται πάσης θλίψεως.

Υμνοῖς ἱεροῖς, Ἰωάννην ἀνευφημήσωμεν τόν Θεριστήν, ἀνακράζοντες, ὦ Πάτερ Ὅσιε, σαῖς λιταῖς ἡμᾶς οἰκτείρησον.

Σύντριπον σοφέ, τοῦ ἐχθροῦ τά μηχανήματα ἀβλαβῇ ἐκ τῆς αὐτοῦ ἐπιβουλῆς, διασώζων τήν Μονήν ταύτην δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ υἱοῦ σου Κόρη ἔλαμψε, τοὺς ἐν σκότει καθημένους καὶ σκιᾷ, καὶ ζωῆς τὰς φωταυγείας ἐδωρήσατο.

Ἰδὲ στ. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Δαιμόνων ἀποδιώκων τήν ρύμην, ἀσθενείας χαλεπὰς ἱατρεύεις, καὶ τόν Ρουγιέρον ἐκ τοῦ ἔλκους καθαίρεις, καὶ τήν ὑγείαν παρέχεις τοῖς χρήζουσι, Ἰωάννη Θεριστά, τῶν ἐν Στύλῳ πιστῶν ἀγαλλίαμα.

Ρυσθῆναι πειρατηρίων τοῦ βίου καὶ τυχεῖν ἡμᾶς γαλήνης βαθείας, καὶ εὐσπλαγχνίας ρανίδας τῆς θείας, ἡμῖν δοθῆναι τόν Κτίστην ἰκέτευε, Ἰωάννη Θεριστά, Βοβόγγων πυρσός ὁ ἀκοίμητος.

Ασκήσει, εὐαρεστήσας Κυρίῳ, παρ' αὐτοῦ θεοπρεπῶς ἐδοξάσθης· ἐνθεν τοὺς πάντας προφθάνεις ὀξέως, καὶ κινδυνεύοντας σώζεις Ὅσιε· διό βοῶμέν σοι θερμῶς βοηθός ἡμῖν ἔσο ἐν ᾗ πασι.

Θεοτοκίον.

Φωσφόρον σύ τοῦ Δεσπότης σκῆνωμα, καί παλάτιον ὑπάρχεις τοῦ Λόγου, καί λογικόν τοῦ τῷ λόγῳ τά πάντα, πεποιηκότος Χριστοῦ ἐνδιαίτημα, Πανύμνητε Μῆτερ Θεοῦ, τήν ἀθλίαν ψυχὴν μου ἐλέησον.

Διάσωσον πάσης ἀνάγκης καί θλίψεων τῶν ἐν βίῳ τούς ἐν πίστει τῇ σῇ πρεσβείᾳ προστρέχοντας, καί σέ τιμώντας, Ἰωάννη Θεοφόρε.

Αχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον...

Αἴτησις καί τό Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ως τῶν Ὁσίων τῶν πάλαι ἰσότιμος, καί τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλος, Ὅσιε Ἰωάννη Θεριστά, ὑπέρ ἡμῶν σύν αὐτοῖς καθικέτευε, ὥς ἂν πάσης βλάβης ρυώμεθα.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.
Στίχος. Μακάριος ὁ ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον...

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ια΄, 27-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπό τοῦ Πατρός μου· καί οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τόν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδέ τόν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καί ὃ ἐάν βούληται ὁ Υἱός ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τόν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καί μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι,

καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ, καί εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γάρ ζυγός μου χρηστός, καί τό φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχος. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χάριν τήν τοῦ Πνεύματος, οἷα Κυρίου Θεράπων, κεκτημένος Ὅσιε, ὡς πηγὴν ζωήρρυτον τῇ καρδίᾳ σου, πειρασμῶν ἄνθρακας, καί παθῶν τήν φλόγα καί τό πῦρ τό ἀνυπόστατον, σβεννύει πάντοτε, τῶν ἀρρωστημάτων καί θλίψεων, καί θυμηδίαν ἄνωθεν, νέμεις καί ὑγείαν τοῖς σπεύδουσι, τῇ σῇ προστασίᾳ, Ἰωάννη Ὁσίῳ καλλονῇ, Χριστόν ἡμῖν ἰλεούμενοι, τόν σέ θαυμαστώσαντα.

Ὁ Ἱερεύς: Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Γέρας θεῖον ἡ πόλις, τοῦ Στύλου εὐροῦσά σε Πάτερ Ὅσιε, αἰεὶ ἐπιβοᾶται, τήν σὴν ἐπιστασίαν, ἣν μή παύσῃ δωρούμενος, ὡς ἂν πικρῶν πειρασμῶν, ρυώμεθα ταχέως.

Ιατρεύσας τόν νέον, ἐκ τοῦ πυρός τό καταναλίσκον τό σῶμα αὐτοῦ, ἰάτρευσον παμμάκαρ κἄμοῦ τοῦ σοῦ ἱκέτου, τῆς ψυχῆς τά συντρίμματα, καί καχεξίας δεινάς, πικρῶς με τυραννούσας.

Μετά πίστεως πλείστης, καί πολλῆς εὐλαβείας Πάτερ τούς ἥκοντας, Μονῇ σου τῇ ἁγίᾳ, δέχου ἐν εὐμενείᾳ, οἷα πλήρης χρηστότητος, καί δίδου τούτοις σοφέ, τὰς πατρικάς σου δόσεις.

Θεοτοκίον.

Εν λαγόσι σου Λόγον, καί Δεσπότην τῶν ὅλων, ἐκυοφόρησας, καί τρέφεις ἐκ μαστῶν σου, τόν πᾶσιν εὐκαιρίας, ἐτοιμάζοντα τράπεζαν· ὃν ἐκτενῶς, Ἀγαθή, ὑπέρ ἡμῶν δυσώπει.

ᾠδὴ η΄. Τόν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ανωθεν σκέπε, τήν σήν Μονήν θεοφόρε, καί τήν Καλαβρίαν σύμπασαν τήν σήν χώραν, ἥν παρά Κυρίου, ὡς σχοίνισμα ἐκτήσω.

Σκέπε ἀπαύστως, τήν σήν Μονήν τήν ἁγίαν, καί πρυτάνευε αὐτῇ τῇ σῇ πρεσβείᾳ, Πάτερ Ἰωάννη, τάς πατρικάς σου δόσεις.

Επίδε Πάτερ, ἐπί τούς σπεύδοντας πίστει, τῇ ἁγίᾳ Μονῇ σου καί δίδου τούτοις, τῆς σῆς προστασίας τάς σωτηρίους δόσεις.

Θεοτοκίον.

Αγγέλων δόξα, καί τῶν βροτῶν σωτηρία, αἰ Παρθένε Μαρία Θεοτόκε, σῶσόν με σόν δοῦλον, χειρῶν τῶν τοῦ Βελίαρ.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ροήν μου τῶν δακρύων, δέξαι γαληνίως, καί ταῖς πρεσβείαις σου πάντα τοῦ σώματος, καί τῆς ψυχῆς Ἰωάννη, τά ἔλκη ἔκπλυνον.

Ισχύν ἡμῖν ἐξαίτει, κατά πάσης βλάβης, τοῦ βροτοκτόνου ἐχθροῦ Ἰωάννη Ὅσιε, παρά Χριστοῦ τοῦ ἀξίως σε θαυμαστώσαντος.

Μονήν σου τήν ἁγίαν, σκέπε Θεοφόρε, καί τῇ Καλαβρίᾳ ἀπάσῃ πρυτάνευε, τῆς πατρικῆς εὐλογίας σου τά δωρήματα.

Θεοτοκίον.

Μαρία, ἔκτακεῖσαν, τήν οἰκτράν ψυχήν μου, τῆς ἁμαρτίας φλογμῷ καταδρόσισον, τοῦ σοῦ ἐλέους ρανίσι, καί σῶσον Πάναγνε.

Τό Ἄξιόν ἐστι καί τά Μεγαλυνάρια.

Χαίροις ὁ τῆς Πανόρμου γόνος λαμπρός, χαίροις Καλαβρίας, ὁ ἀσύλητος θησαυρός, χαίροις καί τοῦ Στύλου ὁ φύλαξ καί προστάτης, ὦ Πάτερ Ἰωάννη, πιστῶν τό καύχημα.

Χαίροις τοῦ Παλέρμου θεῖος βλαστός, χαίροις Καλαβρίας θεοδώρητος θησαυρός· χαίροις Βοβόγγων καί πάσης Μεγάλης Ἑλλάδος, ἀντίληψις καί κλέος, Ἰωάννη Ὅσιε.

Εχοντες εἰκόνα σου τήν σεπτήν, πάτερ Ἰωάννη, ὥς προπύργιον ὀχυρόν, προσφεύγομεν ταύτῃ, ἐν πᾶσι τοῖς κινδύνοις, καί ἐκ παντοίας βλάβης ἀπολυτρούμεθα.

Τῇ σῇ προστασίᾳ τῇ πατρικῇ, τήν σεπτήν Μονήν σου, διαφύλαττε ἀβλαβῇ, Ὅσιε Ἰωάννη, καί πλήρου τάς αἰτήσεις, τῶν εὐλαβῶς τελούντων, τήν θείαν μνήμην σου.

Πόθῳ ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, ἐκ παιδός θεόφρον, ἀνενδότῳ Πάτερ σπουδῇ, καί σοφῶς ἐμπρέψας, θεοφιλεῖ ἀσκήσει, τῆς χάριτος ταμεῖον, ὦφθης μακάριε.

Δίδου τά αἰτήματα συμπαθῶς, τοῖς ἀπανταχόθεν, προσιοῦσι πίστει θερμῇ, τῇ σεπτῇ Μονῇ σου, Πάτερ Ἰωάννη, ἰώμενος τούς πόνους ψυχῆς καί σώματος.

Π ἄσαι τῶν Ἀγγέλων...

Τό Τρισάγιον. Τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ισος ἔλαμψας ἐν τῇ ἀσκήσει, νῦν Ἰωάννη τῷ συν-
ωνύμῳ, πολιτείαν ζηλώσας ἰσάγγελον, καί τῶν ἐν-
θέων χαρίτων ἡξίωσας, καί ἀσθενούντων ἀκέστῳρ κα-
θέστηκας· ὅθεν πάντες εὐσεβοφρόνως δεόμεθα, τήν
σὴν διατηρεῖν πατρίδα ἄτρωτον.

Ὁ Ἱερεὺς ὡς ἔθος μνημονεύει.

Ἐν τῇ ἀπολύσει, καί τῇ προσκυνήσει τῆς πανσέπ-
του σοροῦ ἢ τῆς εἰκόνης τοῦ Ὁσίου, ψάλλομεν τὰ πα-
ρόντα Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προσπίπτοντας πιστῶς, Πάτερ τῇ
σεπτῇ σου εἰκόνι, καί τοῖς λειψάνοις σου, Ἰωάν-
νη Ὅσιε, τῶν Καλαβρῶν ἡ χαρά, ἀνωτέρους διάσωζε,
παθῶν καί κινδύνων, καί παντοίων θλίψεων, τῇ προ-
στασία σου, αἶτει δέ ἡμῖν θεοφόρε, ἄφεσιν πταισμά-
των θεόθεν, καί νόσων ἀπολύτρωσιν.

Δόξα.

Πάντας τοὺς προσπίπτοντας πιστῶς, τῇ σορῷ τῶν
θείων λειψάνων, τῶν σῶν Ἰωάννη σοφέ, πάσης
περιστάσεως ρῦσαι καί θλίψεως, καί σκανδάλων ἀλώ-
βητον ταύτην διατήρει, τήν Μονήν δεόμεθα, τῇ ἀντι-
λήψει σου, αἶτει δέ πταισμάτων τήν λύσιν, καί ἀπαλ-
λαγήν πάσης νόσου, τοῖς τάς ἀρετάς σου μακαρίζου-
σι.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντας ἡμᾶς οἴκτειρον ἄγνή, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ
καί Παρθένε, προσπεφυγότας ἐν σοί, καί σοῦ
τήν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντας θερμῶς, σόν οἰκέτην
προβάλλοντες, Ἰωάννην θεῖον, πρέσβυν νῦν πανάρι-
στον, οὗ ταῖς εὐχαῖς τῶν δεινῶν, ρῦσαι καί φθορᾶς
καί κινδύνων, καί ἐπιτυχεῖν βασιλείας, τοῦ Υἱοῦ ἀ-
ξίωσον δεόμεθα.

ΔΙΣΤΙΧΟΝ.

*Ἰωάννη πρόσδεξαι τήν δέησίν μου.
Καί χάριν χορήγει μοι σὺ Εὐαγγέλω.*

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ
ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ
ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΟΝ ΘΕΡΙΣΤΗΝ
ΤΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΣΤΥΛΟΥ ΤΗΣ ΚΑΛΑΒΡΙΑΣ

Κοντάκιον. Ήχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἐν Καλαβρίᾳ ὡς ἀστέρα διαλάμπαντα
δι' ἰσαγγέλου πολιτείας καὶ ἀσκήσεως
μακαρίσωμεν ἀξίως ἄσμασι θείοις ὡς θερμόν
ἡμῶν μεσίτην πρὸς Κύριον ἐν ἀνάγκαις καὶ ἐν
θλίψεσι προΐστασο τῶν βοῶντων σοι, χαίροις
Ὅσιε Ἰωάννη.

Αγγελος ἐν τῷ Στύλῳ, ὡς Καλαβρῶν πάντων μεί-
ζων ἐδείχθης Θεριστά Ἰωάννη' (ἐκ γ') καὶ σύν
τῇ ἀγγελικῇ ζωῇ, καταλλήλοις διαλάμπεις χάρισι, δι'
ὧν καταφαιδρύνεις, ἡμᾶς τοὺς πίστει ἐκβοῶντας·

Χαῖρε τοῦ Στύλου ἡ εὐκοσμία
Χαῖρε τῆς Καλαβρίας ἡ δαδουχία

Χαῖρε ὁ τύπος τῆς ἐγκρατείας
Χαῖρε ὁ λύχνος τῆς ἀπαθείας

Χαῖρε λαμπάς ἡθῶν τῆς σεμνότητος
Χαῖρε πυρσός τῆς ἄνω λαμπρότητος

Χαῖρε κρήνη τῶν ἱαμάτων
Χαῖρε λύσις τῶν παθημάτων

Χαῖρε σκεῦος λαμπρῶν χαρισμάτων
Χαῖρε βρύσις ποικίλων θαυμάτων

Χαῖρε δι' οὗ οἱ Ρωμηοὶ βεβαιοῦνται
Χαῖρε δι' οὗ οἱ Φράγκοι ἐκπτοοῦνται.

Χαίροις Ὅσιε Ἰωάννη Θεριστά.

Βλέμμα τό τῆς ψυχῆς σου, ὀλικῶς ἀνατείνων,
πρός δόξαν τοῦ Σωτῆρος τήν θείαν, προσῆλθες
ὀλοψύχῳ σπουδῇ, τῇ τοῦ Στύλου Μονῇ Ἰωάννη, καί
μοναστής θεόληπτος, ἐδείχθης τῷ Κυρίῳ ψάλλων·

Ἀλληλούϊα.

Γνώμη ἐν θεολήπτῳ ὡς τρωθεὶς θείῳ πόθῳ, προσ-
ῆλθες ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Στύλου, καί δι' ἐν-
αρέτου ἀγωγῆς, πρὸς ὄρη ὑψώθης τὰ αἰώνια, κατὰ
Δαυΐδ, Ἰωάννη, ἀκούων παρ' ἡμῶν ταῦτα·

Χαῖρε τῆς Καλαβρίας ὁ λαμπαδοῦχος
Χαῖρε τοῦ Στύλου ὁ πολιοῦχος

Χαῖρε ὅτι τοῦ κόσμου ὀλικῶς ἐμακρύνθης
Χαῖρε ὅτι ἐν ἐρήμῳ πρὸς τὰ ἄνω ἰθύνθης

Χαῖρε σάλπιγξ Ὁρθοδοξίας
Χαῖρε μάστιγξ κακοδοξίας

Χαῖρε ὄρπηξ ἀθανασίας
Χαῖρε γνώμων ποιμαντορίας

Χαῖρε ζωῆς ὁσίας ταμεῖον
Χαῖρε φωτός αὐλοῦ δοχεῖον

Χαῖρε Μεγάλης Ἑλλάδος φωστήρ ὁ ἀείφωτος
Χαῖρε Καλαβρίας καί Σικελίας πυρσός ὁ ἀκοίμητος.

Χαίροις Ὅσιε Ἰωάννη Θεριστά.

Ἐξ ὕναμιν δεδεγμένος, καί οὐράνιον σθένος, Χριστόν ὡς ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσας, ἐχώρησας ἀνδρεία ψυχῇ, πρὸς τὰ τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε σκάμματα, καί ἔνθους ὦ Ἰωάννη, τῷ δυναμοῦντί σε ἐβόας·

Ἀλληλούϊα.

ἔχων σου τὴν καρδίαν, τῷ πυρί φλεγομένην, τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ ἀνενδότως, ἀγγελικὴν μετῆλθες ζωὴν, καί τὰς ἐν αὐτῇ διατρανεῖς χάριτας, ὡς φωτισθεῖς τῷ Πνεύματι, Ἰωάννη τοῖς ἐκβοῶσι·

Χαῖρε τύπος καί παράδειγμα Ὁρθοδόξων Καλαβρῶν
Χαῖρε γέρας καί διάδημα εὐλαβῶν Σικελιωτῶν.

Χαῖρε ὁ μύστης ὁσίων πόνων
Χαῖρε ἡ δέλτος ἀγίων λόγων

Χαῖρε ὄργανον τῆς ἀθλήσεως
Χαῖρε ἔσοπτρον τῆς θεώσεως

Χαῖρε στάχυς θείων καμάτων
Χαῖρε σύσκηνε τῶν Ἀσωμάτων

Χαῖρε Θεοῦ μυστηρίων ἐπόπτα
Χαῖρε κλεινέ Θεριστά καί θεόπτα

Χαῖρε ἐπιπνοίας τῆς θείας θησαύρισμα
Χαῖρε Καλαβρίας καί Σικελίας τό ὠράϊσμα.

Χαίροις Ὅσιε Ἰωάννη Θεριστά.

Ζήλω θεῶ ἐμπρέπων, καί πολλῇ διακρίσει, καί πλούτῳ θεοσδότου σοφίας, ἐδείχθης λύχνος παν-

τός καλοῦ, ἐν τῇ τοῦ Στύλου Μονῇ Ἰωάννη, καταυγάζων τοῖς λόγοις σου τούς εὐλαβῶς Θεῷ βοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Ηκουσας τάς ἐνθέους, ἀρετῶν ἐπιδόσεις, Ἀμβροσίου καί Νικολάου, καί τούτοις προσῆλθες ἐν σπουδῇ, παιδοτριβούμενος Πάτερ τοῖς κρείττοσι· διό σε ὦ Ἰωάννη, γεραίροντες πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε τοῦ Παρακλήτου τό ὑπέρτιμον σκεῦος
Χαῖρε τῶν Καλαβρῶν τό θεόσδοτον σθένος.

Χαῖρε ὅσιε θεηγόρε
Χαῖρε Θεριστά θεοφόρε

Χαῖρε θέαμα τῶν Ἀγγέλων
Χαῖρε ἔκπληξις τῶν Δικαίων

Χαῖρε ἀπόρων ἡ εὐπορία
Χαῖρε εὐπόρων παιδαγωγία

Χαῖρε ὁ μέγας ἐν τῇ φρονίσει
Χαῖρε ὁ ἐνθους ἐν τῇ ἀσκήσει

Χαῖρε ἔφορε τῶν Ὁρθοδόξων
Χαῖρε πρόβoλε τῶν ἐκβοῶντων.

Χαίροις Ὅσιε Ἰωάννη Θεριστά.

Θεϊκῆς ἐπιπνοίας, σεαυτόν ἐκκαθάρας, ἐπλήσθης ὦ Ἰωάννη μάκαρ, καί ὥφθης ἀστήρ θεολαμπής, ὑπακοῆς ἀπαυγάζων τάς χάριτας, τοῖς μονασταῖς τῆς Καλαβρίας, βοῶσι μετά σοῦ Κυρίῳ·

Ἀλληλούϊα.

Ινα ἀναπτέρωσης τῷ Θεῷ θεοφόρε, νοός σου τάς κινήσεις ἀπάσας, φυλακὴν αἰσθήσεων στερρὰν, μετ-

ἤλθες πρὸς ἣν διδάσκεις θέλοντας, τυχεῖν θείας ἐνώ-
σεως, ἐν τῷ βοᾷν σοι Πάτερ οὕτω·

Χαῖρε τό ἄστρον τῆς Κάτω Ἰταλίας
Χαῖρε τό φέγγος τῆς Καλαβρίας

Χαῖρε ὄρμος χειμαζομένων λαϊκῶν
Χαῖρε βάσις ριπιζομένων μοναχῶν

Χαῖρε λαμπηδὼν τῆς ἐνθέου ἀγάπης
Χαῖρε φρυκτωρία Καλαβρίας ἀπάσης

Χαῖρε πίστεως ὁ μαργαρίτης
Χαῖρε ἄριστος Χριστοῦ ὀπλίτης

Χαῖρε λαμπτήρ ψυχῆς μου καὶ ἡδυσμα
Χαῖρε τρυφή νοός μου καὶ στήριγμα

Χαῖρε ἔφορε τῶν Μοναζόντων
Χαῖρε φύλαξ τῶν ἐκβοώντων.

Χαίροις Ὅσιε Ἰωάννη Θεριστά.

Κήρυξ ὢν εὐσεβείας, ὑπὲρ ταύτης ποικίλας, ὑπέ-
στης γεγηθῶς κακουχίας· δογμάτων γάρ τῶν αἵ-
ρετικῶν, κατατολμᾷν παρηγγύας Ἰωάννη, τοὺς αἵρου-
μένους Ὅσιε, σὺν σοί κραυγάζειν τῷ Χριστῷ·

Ἀλληλούϊα.

Λάμπας ἐν τῷ Στύλῳ, ὡς νεόφωτον ἄστρον, λαμ-
πρύνει τήν Μεγάλην Ἑλλάδα, τῶν ἀρετῶν σου
μαρμαρυγαῖς, Ἰωάννη Θεριστά Ὅσιε· ἐντεῦθεν πυρ-
σευόμενοι, τῷ φωτί σου ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε Μεγάλης Ἑλλάδος ὁ μέγας διδάσκαλος
Χαῖρε τῶν Ὁσίων τῶν πάλαι ἐφάμιλλος

Χαῖρε Καλαβρῶν θερμότατε πρέσβυ
Χαῖρε πρόμαχε τοῦ Παλέρμου καὶ σκέπη

Χαῖρε τό νῖκος τῶν Ὁρθοδόξων Ἰταλῶν
 Χαῖρε ἡ πτῶσις τῶν κακοδόξων παπικῶν
 Χαῖρε ἄστρον φωτός ἀδύτου
 Χαῖρε πτῶσις ἐχθροῦ δολίου
 Χαῖρε Θεοῦ εὐσπλαγχνίας ἡ γλῶσσα
 Χαῖρε Ὁρθοδόξων Καλαβρῶν ἡ δόξα
 Χαῖρε ἀστήρ τῆς κτίσεως ἄδυτε
 Χαῖρε πατήρ ἡμῶν καί διδάσκαλε.

Χαίροις Ὅσιε Ἰωάννη Θεριστά.

Μοναστής θεοφόρος, ἐν ἀσκήσει τελεία, ἐδείχθης ἐν τῷ ὄρει τοῦ Στύλου, ἐκλάμπων τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, τάς ἀναβάσεις Ἰωάννη Ὅσιε, δι' ὧν παιδεύεις ἄριστα, τοὺς ἐν ἀσκήσει βοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Νέαν χάριν βραβεύεις, ἐν ἐρήμῳ τοῦ Στύλου, ὡς ἔμπλεως φωτός τοῦ αὐτοῦ· ταύτης γάρ οἰκήτωρ καί πολιστής, ἐδείχθης Ἰωάννη Θεριστά Ὅσιε· διό ἡμεῖς τά τέκνα σου βοῶμέν σοι ἐν εὐφροσύνῃ·

Χαῖρε τοῦ Στύλου τό μέγα κλέος
 Χαῖρε τῆς Καλαβρίας τό θεῖον εὖχος

Χαῖρε ἄμπελος πράξεων θείων
 Χαῖρε ἄροτρον πόνων ἀγίων

Χαῖρε λαμπρέ συμπολῖτα Ἀγγέλων
 Χαῖρε ζωῆς τοῦ καρποῦ ὁ μετέχων

Χαῖρε Ὁρθοδόξων Καλαβρῶν καί Σικελῶν ὁ ἔπαινος
 Χαῖρε ἀσεβούντων παπικῶν ὁ ἔλεγχος

Χαῖρε τῶν Χριστωνύμων ἡ νίκη
 Χαῖρε τῶν δυσωνύμων αἰσχύνη

Χαῖρε Σικελῶν φωστήρ ὁ ἀείφωτος
 Χαῖρε Καλαβρῶν πυρσός ὁ ἀκοίμητος.

Χαίροις Ὅσιε Ἰωάννη Θεριστά.

Εένον ἄκουσμα πέλει, πρὸς ἡμᾶς τὰ σά τέκνα, ἡ
 ἔκφανσις τῆς σῆς προστασίας· ποικίλοις γάρ τρό-
 ποις νοερῶς, τῇ σῇ Μονῇ ὁρᾶσαι Ἰωάννη Ὅσιε, χα-
 ρᾶς πληρῶν καὶ χάριτας, καὶ εὐλογῶν τοὺς ἐκβοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Ολην τὴν Καλαβρίαν καὶ Σικελίαν, θεουργά οἷα
 φῶτα αἱ θεόθεν διδαχαί σου, φωτίζουνσι Ἰωάννη
 μυστικῶς καὶ πρὸς τελειοτέραν γνῶσιν ἄγουσι, τοὺς
 ὑπακούοντας αὐταῖς, καὶ βοῶντάς σοι ὁμοφώνως·

Χαῖρε ὅτι εἰλκύσθης Ἰωάννη θεόθεν

Χαῖρε ὅτι ἐστέφθης Ὅσιε ὑψόθεν

Χαῖρε ὅτι ἐφάνης Θεοῦ δοῦλος πιστός

Χαῖρε ὅτι ἐγένου Χριστοῦ φίλος ἀγαπητός

Χαῖρε ἄνθραξ θεογνωσίας

Χαῖρε ὄρπηξ ἀθανασίας

Χαῖρε ρόδον τό ἀειθαλές

Χαῖρε σέλας τό χρυσοειδές

Χαῖρε φύσεως βροτείας θαῦμα

Χαῖρε τάξεως Βελίαρ τραῦμα

Χαῖρε Καλαβρῶν σεπτόν ἀγαλλίαμα

Χαῖρε Σικελῶν τό θεῖον ἐντρύφημα.

Χαίροις Ὅσιε Ἰωάννη Θεριστά.

Πλήρης δόξης ἁγίας, ἡ Μονή σου ὁρᾶται, Ἰωάν-
 νη ἡ ἐν Καλαβρίᾳ· ἐν αὐτῇ γάρ ὅψει μυστικῇ,

ἐπευλογεῖς νοερῶς τοὺς προστρέχοντας, καὶ ἐκπληροῖς ἐκάστοτε, τὰ αἰτήματα τῶν βοῶντων·

Ἀλληλούϊα.

Πήματα σωτηρίας, ἐπιφάνηθι Πάτερ, καὶ φώνησον ἡμῖν τοῖς σοῖς τέκνοις· ἡ γάρ φωνή σου πλήρης ἀγαθῶν, καὶ ἡ ὄψις σου γλυκεῖα Ἰωάννη Ὅσιε· πρὸς σέ γάρ ἀφορῶμεν, ἐν εὐλαβείᾳ βοῶντες·

Χαῖρε Λόγου ἡ εὐωδία

Χαῖρε κόσμου ἡ θυμηδία

Χαῖρε γνώμων τῆς θεωρίας

Χαῖρε βότρυ τῆς ἡσυχίας

Χαῖρε ἄσαρκε ἐν σαρκίῳ

Χαῖρε κρίνε ἐν Παραδείσῳ

Χαῖρε σκεῦος λαμπρῶν χαρισμάτων

Χαῖρε βρύσις ποικίλων θαυμάτων

Χαῖρε ὁ πτερώσας τὸν νοῦν πρὸς οὐράνια

Χαῖρε ὁ πλουτήσας ἐκεῖθεν τὰ ἄρρητα

Χαῖρε στοργῆς τελείας θησαύρισμα

Χαῖρε χοροῦ Ὁσίων ὠράϊσμα.

Χαίροις Ὅσιε Ἰωάννη Θεριστά.

Συμπαθῶς ἐπιφαίνη, μυστικαῖς ἐποψίαις, τῇ ἱερᾷ σου Μονῇ ἐν τῷ ὄρει, καὶ τὰς πατρικὰς σου δωρεάς, ἐνὶ ἐκάστῳ δίδως Ἰωάννη Ὅσιε, ἡμᾶς δέ τῇ ἀγάπῃ σου, ἐκπλήττεις Κυρίῳ κραυγάζειν·

Ἀλληλούϊα.

Τὸν ἀγῶνα τελέσας τῆς ὁσίας ζωῆς σου, Ἰωάννη μετέστης τῷ Κυρίῳ, καὶ συνήφθης Ὁσίων χο-

ροῖς, ὧν ἰσοστάσιος ὥφθης ἐν ἅπασι, μεθ' ὧν ἀεὶ ἰκέ-
τευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σοί βοῶντων·

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων τόν βίον μιμούμενος
Χαῖρε τῶν μελλόντων τήν γνῶσιν τυπούμενος

Χαῖρε Χριστοῦ εὐῶδες κειμήλιον
Χαῖρε παθῶν παντοίων λυτήριον

Χαῖρε κτίσεως φωταγωγία
Χαῖρε πίστεως λαμπαδουχία

Χαῖρε πάροικε τῶν ἐνύλων
Χαῖρε μέτοχε τῶν αὐλῶν

Χαῖρε μῦστα Χριστοῦ κοινωνίας
Χαῖρε στήλη λαμπρᾶς ἀριστείας

Χαῖρε τό ἄνθος τοῦ Παραδείσου
Χαῖρε ὁ δόναξ τοῦ Παρακλήτου.

Χαίροις Ὅσιε Ἰωάννη Θεριστά.

Υμνοῖς σε χαρμοσύνοις, ἀνυμνεῖ ἡ Μεγάλη Ἑλ-
λάς, τρυφῶσα τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· τίς
γάρ σοι ἐν θλίψει προσελθὼν, καὶ οὐκ ἔτυχε τῆς σῆς
ἀντιλήψεως, τοῖς πᾶσι γάρ ταχύτατος, εὕρισκε ἁρω-
γὸς βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Φέγγος τῶν ἰαμάτων, καὶ ὁσμήν χαρισμάτων, ὥς
θήκη νοητῶν ἁρωμάτων, ἁρωματίζουσα δαψι-
λῶς, ἡ τῶν λειψάνων σου σορός Ἰωάννη, εἰς Στύλον
μετενήνεκται ἐκ τῆς Μονῆς σου, ἀγιάζουσα τοὺς
βοῶντας·

Χαῖρε τῆς Χάριτος μυροθήκη
Χαῖρε τοῦ Πνεύματος ἔμπνους στήλη

Χαῖρε φωτός δοχεῖον πολύτιμον

Χαῖρε ἡμῶν ἀνάδημα τίμιον

Χαῖρε στέφη ζωῆς δεδεγμένος

Χαῖρε κλέος κεκληρωμένος

Χαῖρε χαρισμάτων εὐωδέστατε κῆπε

Χαῖρε ἀθλημάτων ἀρραγέστατε στῦλε

Χαῖρε ἔαρ τό πολύανθον μυροφόρων ἀγαθῶν

Χαῖρε σκεῦος τό μυρόχριστον μυριπνόων δωρεῶν

Χαῖρε μῦρον τό πανεύοσμον τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς

Χαῖρε ἄρωμα οὐράνιον βιωτῆς πνευματικῆς.

Χαίροις Ὅσιε Ἰωάννη Θεριστά.

Χαίρει ἅπασα ἡ Κάτω Ἰταλία, Πάτερ Ἰωάννη, καυχωμένη τῇ σῇ ἀγλαΐᾳ, ἐξαιρέτως δέ ἡ πόλις τοῦ Στύλου τῆς Καλαβρίας, ἡ ἱερά σου μονή, σὺν τῷ σπηλαίῳ σου, ἐν ᾧ ψάλλει·

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τοὺς ὕμνους, Πάτερ Ἰωάννη, ὑμνοῦμέν σου τό μέγιστον κλέος· Ὅσιος γάρ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐχρημάτισας· διό ἐκ τῆς μεγίστης σου χάριτος, δίδου τοῖς βοῶσι·

Χαῖρε θερμῆς προσευχῆς ἐναύλισμα

Χαῖρε Καλαβρῶν θεόσδοτον καύχημα

Χαῖρε σκηνῆς τῆς ἄνω οἰκῆτωρ

Χαῖρε Σικελῶν θερμός ἀντιλήπτωρ

Χαῖρε ζωῆς τῆς ἐμῆς θυμηδία

Χαῖρε νοός τοῦ ἐμοῦ θεραπεία

Χαῖρε ὁ καθαίρων ψυχῆς τὰ νοσήματα

Χαῖρε ὁ πυρσεύων ἡμῶν τὰ νοήματα

Χαῖρε ὁ κήρυξ τῆς μετανοίας

Χαῖρε ὁ λύτης τῆς ἀπονοίας

Χαῖρε ἄγγελε σαρκοφόρε

Χαῖρε ἄνθρωπε θεοφόρε.

Χαίροις Ὅσιε Ἰωάννη Θεριστά.

Ω Ἰωάννη Θεριστά, Καλαβρίας τό θαῦμα, καί πά-
σης Μεγάλης Ἑλλάδος τό κλέος (ἐκ γ')· τήν πα-
ροῦσαν ἡμῶν προσφοράν, εὐμενῶς προσδέχου καί δί-
δου ἅπασι, φῶς θεῖον ἱκεσίαις σου, ὥς ἂν αἰεὶ Θεῷ βο-
ῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

ΔΙΣΤΙΧΟΝ

*Ἰωάννη χαῖρέ σοι ἀναβοῶντα·
Εὐάγγελον πλήρωσον χάριτος θείας.*

